

פרק ה'

נושא	פרק	תכנים מרכזיים והדגשים	ד"ה רש"י	נקודות והצעות למורה; פסוקים לשינון
<p>לקשר את איסור הכניסה למחנה שכינה לימינו: מקום השראת השכינה בהר הבית אסור בכניסה כי היום כולם טמאי מתים. לשקול לחזור לפרשת מצורע (ויקרא יג, מה-מו) "בדד ישב", ולדברי רש"י שם על חומרת עונשו של המצורע המשתלח חוץ לשלש מחנות</p> <p>על פעולה חריגה זו של בירור הדברים בין האיש לאשתו במשכן ה' אמרו חכמים (ויקרא רבה ט, ט): "תני רבי ישמעאל: גדול השלום, ששם הגדול שנכתב בקדושה, אמר הקב"ה: ימחה אל המים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו" (הפסוק "יתן ה' אותך לאלה ולשבועה... נמחה אל מי המרים המאררים, פס' כג)</p>	ה	<p>א-ד: קדושת שלש המחנות, אשר המשכן במרכזם; שילוח הטמאים - "ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם".</p> <p>ה-י: אשם גזילות: אדם שגזל, ונוסף לכך נשבע לשקר בשם ה' צריך להוסיף חומש על תשלום הגזילה ולהביא קרבן אשם</p> <p>יא-טו: פרשת סוטה: אדם שחושד את אשתו שהיתה עם איש אחר, ויש בו רוח קנאה, צריך לבוא עם אשתו אל הכהן ולהביא עימו מנחה מיוחדת, "מנחת קנאת" (מנחה שבאה כתוצאה מקנאה, ונעשית ללא שמן ולבונה, שאין אזכרתה לריח ניחוח).</p> <p>טז-לא: הכהן בודק את האשה בעזרת "מי המרים המאררים", מים מיוחדים אשר נתקדשו בכיור ואשר מעורב בהם מעפר המשכן. אם האשה מעלה מעל באישה- נהגה שלא כהוגן, ירכה נפלת ובטנה צבה (מתנפחת) ואם לא – היא מנוקה מעוון ואף מקבלת שכר תחת ניוולה (רש"י)</p> <p style="text-align: right;">מושגים: "שלש מחנות"; מחנה שכינה; מחנה לוויה;</p>	<p style="text-align: center;">פרשות הלכתיות (5)</p>	